

54 (03/2022)

MEMORIA

PAMIĘĆ • HISTORIA • EDUKACJA

80. ROCZNICA ROZPOCZĘCIA AKCJI „REINHARDT”. CEREMONIA W BEŁŻCU

MIĘDZYNARODOWA
KONFERENCJA
„LIFE BEHIND
FENCES”
(ŻYCIE ZA DRUTAMI)

NOWA LEKCJA
INTERNETOWA:
„KOBIEТЫ W KL
AUSCHWITZ”

WSPOMNIENIA I
OPOWIEŚCI
Z CZASÓW
HOLOKAUSTU
W PRZESTRZENI
CYFROWEJ

MIĘDZYNARODOWA
SZKOŁA LETNIA
BERGEN-BELSEN
2022

SPIS TREŚCI

MIĘDZYNARODOWA KONFERENCJA
LIFE BEHIND FENCES
(ŻYCIE ZA DRUTAMI)

80. ROCZNICA
ROZPOCZĘCIA AKCJI „REINHARDT”.
CEREMONIA W BEŁŻCU

NOWA LEKCJA INTERNETOWA:
„KOBIEТЫ W KL AUSCHWITZ”

WSPOMNIENIA I OPOWIEŚCI
Z CZASÓW HOŁOKAUSTU
W PRZESTRZENI CYFROWEJ

MIĘDZYNARODOWA
SZKOŁA LETNIA
BERGEN-BELSEN 2022

W szczególnej sytuacji, kiedy dziesiątki i setki tysięcy obywateli Ukrainy ucieka do Polski z powodu rosyjskiej agresji, Fundacja Auschwitz-Birkenau we współpracy z Muzeum Auschwitz zdecydowały się na działania pomocowe.

Dla osób z Ukrainy posiadających wykształcenie konserwatorskie Fundacja uruchamia program stypendialny dla rozwoju zawodowego w zakresie konserwacji obiektów martyrologii, przeznaczony dla konserwatorów i konserwatorek z Ukrainy, w celu wyrównania szans na rynku pracy.

Projekt polegał będzie na konserwacji historycznych przedmiotów związanych z niemieckim nazistowskim obozem koncentracyjnym i zagłady Auschwitz. Stypendia będą finansowane ze specjalnie wyasygnowanych na ten cel środków Fundacji Auschwitz-Birkenau.

Stypendia będą przyznawane na 6 miesięcy. Muzeum Auschwitz zapewni stypendystom zakwaterowanie oraz wdroży ich w prace projektowe. Nie jest wymagana znajomość języka polskiego.

Wszystkie zainteresowane osoby proszone są o przesyłanie wniosków z krótką informacją o wykształceniu i projektach konserwatorskich, w których uczestniczyli. Można je przysłać od 7 marca w językach ukraińskim, polskim lub angielskim na adres: [kadry\[at\]auschwitz.org](mailto:kadry[at]auschwitz.org).

Będziemy wdzięczni za pomoc w rozpowszechnieniu tej informacji wśród uchodźców z Ukrainy posiadających wykształcenie konserwatorskie.

MIĘDZYNARODOWA KONFERENCJA

LIFE BEHIND FENCES

(ŻYCIE ZA DRUTAMI)

Festiwal Viktora Ullmanna oraz Wydział Nauk Humanistycznych Uniwersytetu w Trieście, we współpracy z Muzeum Społeczności Żydowskiej w Trieście „Carlo i Vera Wagner” mają przyjemność ogłosić, iż w dniach od 23 do 25 listopada 2022 w Trieście we Włoszech odbędzie się Międzynarodowa Konferencja *Life Behind Fences* (Życie za drutami; LBF 2022)

Cele i Założenia Konferencji

Konferencja ma na celu podsumowanie bieżących debat historycznych prowadzonych w dziedzinie Studiów nad Holokaustem. Dotyczą one przyjętego w ostatniej dekadzie podejścia interdyscyplinarnego, w ramach którego konferencja przyjmuje sobie za cel utworzenie platformy wspólnotowej przestrzeni dialogu między poszczególnymi głosami w dyskusji.

W ostatnich czasach światło dzienne ujrzały liczne badania, które w znaczny sposób przyczyniły się do poszerzenia horyzontów tematyki Holokaustu.

Znajdziemy wśród nich między innymi takie pozycje, jak *The Last Ghetto: An Everyday History of Theresienstadt* (Ostatnie getto: codzienna historia Theresienstadt) autorstwa Anny Hajkovej (Oxford University Press, 2020), *Dance on the Razor Edge: Crime and Punishment in the Nazi Ghettos* (Taniec na krawędzi ostrza: Zbrodnia i kara w nazistowskich gettach) Svenji Bethke (University of Toronto Press, 2020), *Night without End: The Fate of Jews in German-Occupied Poland* (Dalej jest noc: Losy Żydów w wybranych powiatach okupowanej Polski) pod redakcją Jana Grabowskiego i Barbary Engelking (Indiana University Press, 2021) opisujące codzienne życie osób więzionych w gettach i obozach. Istnieją także badania poświęcone wpływowi spożycia alkoholu na działania na rzecz eksterminacji poszczególnych grup, takie jak praca Edwarda Westermanna *Drunk on Genocide: Alcohol and Mass Murder in Nazi Germany* (Pijani ludobójstwem: alkohol i masowe mordy

w nazistowskich Niemczech) (Cornell University Press, 2021). Wreszcie należy przytoczyć pozycje poświęcone ewolucji polityki pamięci w epoce postkomunistycznej, takie jak *Yellow Star, Red Star: Holocaust Remembrance After Communism* (Żółta Gwiazda, Czerwona Gwiazda: Upamiętnienie Holokastu po komunizmie) autorstwa Jeleny Subotic (Ithaca, 2019).

Przedstawione pozycje to jedynie niektóre z prac, które przyczyniły się do poszerzania zakresu Studiów nad Holokaustem oraz rozwoju ich interdyscyplinarnego charakteru. W odniesieniu do tej właśnie różnorodności konferencja poświęcona będzie trzem tematom przewodnim prezentowanym w ramach trzech sesji. Pierwsza z nich dotyczyć będzie prac artystycznych w najszerszym możliwym rozumieniu, także w kontekście przymusowego przetrzymywania w obozach oraz gettach; druga poświęcona zostanie koncepcji przetrwania (pod różnymi postaciami), podczas gdy trzecia opowie o „mechanizmach obronnych” oraz przepracowaniu traumy (w tym traumy wojennej) wypracowywanych przez poszczególne osoby w celu uporania się z doświadczeniem wojny.

Podczas każdej z sesji główny mówca przedstawi swoją prezentację (45 minut), następnie zaprezentowane zostaną 3 kolejne artykuły (każdy po 20 minut), a na koniec kilku doktorantów będzie miało możliwość opowiedzenia o prowadzonych przez siebie projektach (w formie plakatu; maksimum 10 minut).

Główni mówcy, którzy potwierdzili swoje

Główni mówcy, którzy potwierdzili swoje uczestnictwo w Konferencji LBF 2022:

- Profesor Dieter Pohl (Uniwersytet w Klagenfurcie)
- Profesor Anna Hájková (Uniwersytet Warwick)
- Doktor Anna Veronica Pobbe (Uniwersytet Ca' Foscari)

Zaproszenie do nadsyłania artykułów

Do nadsyłania artykułów poświęconych tematom przewodnim Konferencji zapraszamy naukowców z następujących dziedzin: studia kulturowe, studia pamięci, studia o Holokauście, studia historii mówionej, historia i historia powszechna, literatura, historia sztuki, socjologia, nauki polityczne, filozofia, muzykologia.

Proponowane prace powinny, choć nie jest to warunek konieczny, odwoływać się do następującej tematyki:

- Prace literackie, malarskie i muzyczne tworzone w obozach i gettach.
- Kwestie językowe i lingwistyczne w kontekście obozu i getta.
- Ciężar ocalenia: refleksje oraz literacki, plastyczny i muzyczny obraz poczucia winy odczuwanego przez Ocalonych, także z uwzględnieniem kontekstu płci.
- Sposoby przedstawiania wydarzeń z czasów wojny (także z uwzględnieniem kwestii międzypokoleniowych i kontekstu płci).
- Sztuka i muzyka jako formy przeciwstawiania się i „oporu” w reżimach totalitarnych.

- Analiza struktur i relacji w kontekście społecznym i władzy w ramach przymusowo tworzonych społeczności oraz ich strategię przetrwania.

Jak już wspomniano powyżej, jednym z celów konferencji jest dyskusja nad różnego rodzaju niuansami, które są obecnie żywo dyskutowane w ramach Studiów nad Holokaustem.

Jednocześnie wydarzenie to stanowić ma ramy dla innych pól badawczych, takich jak studia nad ludobójstwem, historia powszechna, studia nad traumą, historia mówiona oraz studia z zakresu gender. Jako szczególnie wartościowe postrzegamy w tym kontekście prace przedstawiające podejścia porównawcze i interdyscyplinarne.

Propozycje prac w języku angielskim podlegają ograniczeniu do maksimum 500 słów. Należy do nich dołączyć krótką notę biograficzną o długości maksimum 250 słów. Prosimy o nadsyłanie tekstów na adres behindfencesconference@gmail.com, temat wiadomości: LBF 2022. Termin nadsyłania prac upływa **30 kwietnia 2022 r.** Do przedstawienia swoich badań szczególnie zachęcamy młodych naukowców oraz doktorantów. Konferencja zostanie przeprowadzona w języku angielskim. W planach jest przygotowanie publikacji z przebiegu konferencji.

Komisja Naukowa poinformuje o zakwalifikowaniu wybranych prac do 1 czerwca 2022.

80. ROCZNICA ROZPOCZĘCIA AKCJI „REINHARDT”. CEREMONIA W BEŁŻCU

80 lat temu do niemieckiego obozu zagłady w Bełżcu skierowano pierwsze transporty Żydów deportowanych z getta we Lwowie i Lublinie. Deportacje te stanowiły początek akcji „Reinhardt”. W jej toku, od marca 1942 do listopada 1943 roku, Niemcy zamordowali łącznie około dwa miliony Żydów. Ofiary tej ludobójczej operacji upamiętniliśmy 15 marca w Muzeum i Miejscu Pamięci w Bełżcu.

– Zgromadziliśmy się w miejscu, które 80 lat temu, w ciągu zaledwie 10 miesięcy, od marca do grudnia 1942 roku, zostało przekształcone w trzecie co do wielkości cmentarzysko Holokaustu w Europie.

SS-Sonderkommando Belzec był pierwszym obozem zagłady uruchomionym i działającym w ramach „Einsatz Reinhardt”, jak brzmiał kryptonim realizowanej przez niemieckich i austriackich nazistów masowej eksterminacji Żydów w Generalnym Gubernatorstwie. Zamordowano w nim około 435 tysięcy mężczyzn, kobiet i dzieci. Byli to głównie Żydzi z południowo-wschodniej Polski, przedwojennych województw: lubelskiego, krakowskiego, lwowskiego, stanisławowskiego i tarnopolskiego. Końca wojny doczekało tylko dwóch więźniów. Pięć lat temu, podczas ceremonii dla uczczenia pamięci ofiar obozu zagłady w Bełżcu, która, podobnie jak dzisiejsze wydarzenie, inaugurowała ogólnopolskie obchody rocznicy akcji „Reinhardt”, powiedziałem coś, co chciałbym na koniec powtórzyć: Jesteśmy tutaj wspólnie, by pokazać, że pamiętamy, ale również, by zmierzyć się z tą tragedią. W rzeczywistości musimy zmierzyć się z niewyobrażalnym. Zadanie to nie jest łatwe, ale konieczne, bo tylko wówczas pamięć o ofiarach Zagłady nie będzie tylko rytuałem, ale wypełni się treścią, która dla każdego z nas może mieć znaczenie normatywne. Może być elementem kształtującym naszą tożsamość, wrażliwość i

odpowiedzialność. Na tym bowiem polega sens tego, co nazywamy empatycznym wspominaniem lub pracą nad pamięcią.

Chyląc dzisiaj czoła przed pomordowanymi, jestem przekonany, że pamięć o masowej eksterminacji Żydów dokonanej przez Niemiecką Rzeszę w latach II wojny światowej długo jeszcze będzie fundamentem Europy. Dlatego wierzę, że wypowiedziane wówczas słowa nadal są aktualne. Ale chyba wszyscy mamy świadomość, że w obecnej sytuacji „tożsamość, wrażliwość i odpowiedzialność” nabierają nowych znaczeń, które stawiają nas przed niezwykle trudnymi wyzwaniem. Bo dzisiaj jest inaczej. Jest wojna. Rosyjscy najeźdźcy zabijają ukraińskich cywilów i równają z ziemią ich domy. A Ukraina jest 17 km stąd – mówił dyrektor Państwowego Muzeum na Majdanku Tomasz Kranz.

W uroczystościach upamiętniających organizowanych przez Instytut Pamięci Narodowej i Państwowe Muzeum na Majdanku wzięli udział przedstawiciele rządu, korpusów dyplomatycznych, władz wojewódzkich, administracji samorządowej oraz licznych organizacji i instytucji związanych z upamiętnieniem ofiar II wojny światowej. W trakcie ceremonii modlili się przedstawiciele kościołów i związków wyznaniowych, w tym naczelny rabin Polski Michael Schudrich. Odczytano też relacje ocalałych z obozu w Bełżcu i świadków jego funkcjonowania.

W liście skierowanym do uczestników uroczystości prezydent Andrzej Duda zaznaczył, że „Pamięć o Zagładzie Żydów trwa i jest przestrożą dla każdej kolejnej generacji. Ostrzega nas przed tym, do czego prowadzi totalitarna władza, oparta na imperialnej ideologii i rasistowskiej pogardzie dla innych narodów. Czczymy ofiary Holokaustu i dokładamy wszelkich starań, by ci, których bestialsko zabito, spoczywali w godnych i otoczonych szacunkiem miejscach [...]. Tocząca się obecnie wojna przypomina nam, że pamięć o ofiarach Akcji Reinhardt jest ostrzeżeniem dla nas, współczesnych. Musimy skutecznie zapobiegać imperialnym zakusom, piętnować podżeganie do nienawiści, stanowczo reagować na wszelkie przejawy wrogości i agresji. Wierzę, że wolnemu światu nie zabraknie do tego siły i konsekwencji. Zobowiązuje nas do tego pamięć o zgładzonych żydowskich współobywatelach i bliźnich.”

List do zgromadzonych wystosował także premier Mateusz Morawiecki. Podkreślił w nim, że „uroczystość stanowi hołd dla pomordowanych tu w Bełżcu między marcem a grudniem 1942 roku. Hołd, który składamy wszystkim ofiarom akcji „Reinhardt” – tej haniebnej realizacji zbrodniczej idei zagłady europejskich Żydów. Tym samym pragniemy dać wyraz naszej nieprzemijającej pamięci o ofiarach zbrodni Holokaustu. Zbrodni, która stanowi dla ludzkości zawsze aktualne ostrzeżenie, do czego prowadzi ideologia przekonująca, że rasa czy przynależność narodowa innych ludzi zaprzecza ich człowieczeństwo.”

Uroczystości były pierwszym punktem ogólnopolskich obchodów 80. rocznicy akcji „Reinhardt” współorganizowanych przez Państwowe Muzeum na Majdanku. Zaplanowane w ich ramach wydarzenia potrwać od marca 2022 do listopada 2023 roku.

NOWA LEKCJA INTERNETOWA: „KOBIEТЫ W KL AUSCHWITZ”

„Kobiety w KL Auschwitz” to nowa lekcja internetowa Muzeum. Jest ona dostępna w językach polskim i angielskim. Jej autorkami są: Wanda Witek-Malicka z Centrum Badań Państwowego Muzeum Auschwitz-Birkenau oraz Jadwiga Dąbrowska z Biura Informacji o Byłych Więźniach.

„Pierwszy obóz koncentracyjny dla kobiet w nazistowskich Niemczech został założony już jesienią 1933 roku w mieście Moringen [...]. Do maja 1939 roku KL Lichtenburg był centralnym obozem koncentracyjnym dla kobiet. Następnie wszystkie więźniarki przeniesiono do nowo utworzonego kobiecego obozu koncentracyjnego Ravensbrück, który do roku 1942 był jedynym obozem koncentracyjnym dla kobiet. [...] Przyczyną utworzenia oddziału kobiecego w KL Auschwitz było przepełnienie więzień znajdujących się na terenie III Rzeszy i krajów okupowanych (przede wszystkim Polski), a także wzrost liczby więźniarek obozu Ravensbrück.” – czytamy we wstępie.

– Lekcja jest podzielona na kilkanaście rozdziałów, w których autorki opisują los kobiet w niemieckim nazistowskim obozie koncentracyjnym i zagłady – od momentu powstania obozu kobiecego w KL Auschwitz i przywiezienia pierwszego transportu więźniarek, poprzez strukturę społeczności więźniarskiej, rejestrację w obozie, warunki egzystencji, pracę, a z drugiej strony masową zagładę i selekcje w obozie – powiedziała Agnieszka Juskowiak-Sawicka, kierowniczka E-learningu w Międzynarodowym Centrum Edukacji o Auschwitz i Holokauście.

– Dalej autorki wprowadzają czytelnika w tematy ucieczek z obozu i kar, a także cielesności, chorób, eksperymentów, ciąży i porodu, by przejść do relacji międzyludzkich, konspiracji, przejawów życia religijnego i kulturalnego, a także aktywności twórczej – dodała.

Dramat kobiet w obozie ukazany jest w

lekcji poprzez wiele relacji ocalałych więźniarek. Pewne wyobrażenie o rozmiarach zarówno samego obozu, jak i pracy oraz egzystencji więźniarek w obozie dają zarówno zdjęcia lotnicze, plany, zdjęcia wykonane przez esesmanów w czasie funkcjonowania KL Auschwitz oraz fotografie powojenne, prace artystyczne i przedmioty wykonane przez więźniarki w obozie.

„Koniec wojny dla byłych więźniarek KL Auschwitz wcale nie oznaczał końca gehenny. Większość z nich cierpiała na rozmaite choroby, których nabawiły się w okresie uwięzienia, a których leczenie niejednokrotnie przeciągało się na długie miesiące, a nawet lata. Oddzielnym problemem były zaburzenia o charakterze nerwicowym i emocjonalnym będące pokłosiem traumatycznych przeżyć i wielu miesięcy, a czasem lat życia w skrajnym stresie. Pierwsze powojenne miesiące były także okresem liczenia wojennych strat i budowania nowego życia, czasem dosłownie na gruzach. Wiele spośród ocalałych kobiet musiało zmierzyć się z informacją o stracie dzieci, mężów i pozostałych członków rodzin. Zwłaszcza Żydówki zwykle już nie miały do kogo wracać. W przypadku większości więźniarek pobyt w KL Auschwitz odbił się piętnem na powojennym życiu, niektóre już nigdy nie odzyskały zdrowia i możliwości normalnego funkcjonowania.” – czytamy w zakończeniu.

Lekcja internetowa „Kobiety w KL Auschwitz” jest dostępna w języku polskim i angielskim.

PIERWSZE OBOZY KONCENTRACYJNE
DLA KOBIET NA TERENIE III RZESZY

OBÓZ KOBIECY W KL AUSCHWITZ

PIERWSZE WIĘŹNIARKI OBOZU
KOBIECEGO W AUSCHWITZ I

LIKWIDACJA ODDZIAŁU KOBIECEGO W
OBOZIE MACIERZYSTYM

OBÓZ KOBIECY W AUSCHWITZ II-
BIRKENAU

SPOŁECZNOŚĆ WIĘŹNIARSKA

STRUKTURA SPOŁECZNOŚCI
WIĘŹNIARSKIEJ

PRZYCZYNY ARESZTOWANIA

FUNKCYJNE

LICZBA OGÓLNA WIĘŹNIAREK

MASOWA ZAGŁADA

PRZYJĘCIE DO OBOZU

KOBIETY W KL AUSCHWITZ

PIERWSZE OBOZY KONCENTRACYJNE DLA KOBIET NA TERENIE III RZESZY

Pierwszy obóz koncentracyjny dla kobiet w nazistowskich Niemczech został założony już jesienią 1933 roku w mieście Moringen (południowa Dolna Saksonia). Od grudnia 1937 roku osadzone w nim więźniarki zaczęto przenosić do oddziału kobiecego utworzonego przy obozie koncentracyjnym na zamku Lichtenburg, a w marcu 1938 roku obóz w Moringen zlikwidowano. Do maja 1939 roku KL Lichtenburg był centralnym obozem koncentracyjnym dla kobiet. Następnie wszystkie więźniarki przeniesiono do nowo utworzonego kobiecego obozu koncentracyjnego Ravensbrück, który do roku 1942 był jedynym obozem koncentracyjnym dla kobiet. Przed wybuchem II wojny światowej więziono w nim przede wszystkim Niemki: Badaczki Pisma Świętego, więźniarki polityczne, tzw. asocjalne (głównie prostytutki) oraz kryminalistki. Od września 1939 roku w Ravensbrück zaczęto umieszczać także więźniarki polityczne z krajów okupowanych przez III Rzeszę, w tym Polki ujęte w związku z podejrzeniem o działalność konspiracyjną.

WSPOMNIENIA I OPOWIEŚCI Z CZASÓW HOLOKAUSTU W PRZESTRZENI CYFROWEJ

Pierwsza konferencja Europejskiej Infrastruktury Badań nad Zagładą EHRI organizowana przez Wydział Historii Współczesnej Uniwersytetu w Innsbrucku oraz Wiedeński Instytut Wiesenthala Studiów nad Holokaustem (VWI). Konferencja odbędzie się w Wiedniu w dniach 23-24 maja 2022.

Ponadnarodowe badania tematyki Holokaustu oraz upamiętnienie i rozpowszechnianie informacji to misja Europejskiej Infrastruktury Badań nad Zagładą EHRI. Największe wyzwanie dla działalności tej instytucji stanowi rozproszenie źródeł informacji oraz wiedzy w tej dziedzinie między wieloma instytucjami. Od 2010 rok EHRI aktywnie poszukuje środków zaradczych dla fragmentaryzacji oraz rozproszenia dziedzictwa Holokaustu tak, aby łączyć ze sobą materiały, instytucje oraz naukowców. Dzięki nowym paradygmatom badawczym pojawiły się kolejne możliwości w kontekście badania, łączenia, mediatyzowania oraz prezentowania danych w przestrzeni wirtualnej. Badania tematyki Holokaustu oraz upowszechnianie ich wyników prowadzone są obecnie jako działania ponadnarodowe, międzykulturowe, cyfrowe i interdyscyplinarne.

EHRI dostosowuje do swoich potrzeb procesy transformacji cyfrowej z zakresu takich dziedzin, jak cyfrowe nauki historyczne i humanistyczne oraz postrzega

swój własny udział jako siłę napędową dla nowych metod i narzędzi cyfrowych. Poza wykorzystywaniem potencjału, jakiego dostarczają technologie mobilne, EHRI postrzegana jest także jako źródło infrastruktury akademickiej zaangażowanej w tworzenie długotrwałych i zrównoważonych sieci kontaktów zrzeszających instytucje posiadające wiedzę i doświadczenie w zakresie badań nad Holokaustem oraz rozpowszechnianie informacji na temat tego okresu w historii ponad podziałami na poszczególne dyscypliny i instytucje, a także różnice polityczne i narracje historyczne konkretnych narodów.

Internet oraz cyfryzacja okazały się nieodzownymi narzędziami przedstawiania historii Holokaustu oraz upamiętnienia tamtych dni. Potencjał technologiczny tych rozwiązań stanowi podstawę dla tego, co Marianne Hirsch nazwała w 2012 roku „archiwalnym zwrotem w postpamięć”. Stał się on narzędziem niezbędnym również do zmobilizowania zróżnicowanych grup społecznych i etnicznych

powszechną. Przykład Holokaustu unaocznia zmianę paradygmatu zachodzącą w naukach humanistycznych. Miejsca pamięci i związane z nimi instytucje w obecnych czasach korzystają z zaawansowanych możliwości Internetu jako miejsca umożliwiającego prezentację swojej działalności oraz reprezentowanie innych oraz tworzą przestrzeń do dyskusji dla międzynarodowej, międzykulturowej i interdyscyplinarnej grupy odbiorców.

Jednocześnie z zaawansowanych możliwości, jakie daje sieć, w pełni korzystają nie tylko instytucje o ugruntowanej pozycji. Kreatywne i czasem wzbudzające kontrowersje nowe sposoby opowiadania historii Holokaustu bądź formy upamiętnienia oparte o rozwiązania cyfrowe tworzone są przez pojedyncze osoby prywatne bądź grupy osób niepowiązane z dużymi miejscami pamięci, muzeami czy archiwami.

Tego typu "prywatne" prezentacje zyskały szczególną popularność w związku z rozwojem tak zwanych mediów społecznościowych. Ich

wykorzystanie pokazuje – także w kontekście Holokaustu – iż proces podejmowania decyzji w społeczeństwie wzbogacił się o nowe struktury wykraczające poza potencjał tradycyjnych mass mediów. Nowe powszechne narzędzia oraz przestrzenie wymiany poglądów działają na innych zasadach, w inny sposób rozpowszechniają treści, inaczej pobudzają ludzi do działania, tym samym stawiając nie tylko na bierny odbiór, lecz wręcz przeciwnie, bazując na powszechnym zaangażowaniu odbiorców.

W odniesieniu do przedstawionych powyżej aspektów, zaplanowana na maj międzynarodowa konferencja poświęcona będzie przestrzeni cyfrowej stanowiącej abstrakcyjne i nieograniczone archiwum umożliwiające propagowanie wiedzy na temat Holokaustu.

Szczegółowy program konferencji dostępny jest na stronie: <https://www.uibk.ac.at/zeitgeschichte/connectedhistories2022/index.html>.
en

MIĘDZYNARODOWA SZKOŁA LETNIA BERGEN-BELSEN 2022

W ramach projektu "Houses of Darkness. Images of a contested European Memory" (Domy Ciemności. Obrazy kwestionowanej Pamięci Europejskiej (HICE)) Miejsce Pamięci Bergen-Belsen organizuje począwszy od 18 lipca 2022 letni program dydaktyczny za pośrednictwem platformy Zoom. Sesja wprowadzająca odbędzie się 8 lipca.

Naszym celem jest zgromadzenie absolwentów, doktorantów oraz młodych praktyków. Dzięki naszemu długoletniemu doświadczeniu w pracy z grupami studentów w różnych kontekstach jesteśmy przekonani, że praca z osobami reprezentującymi różne profesje oraz kręgi kulturowe przyniesie nam wiele korzyści.

Tematami poruszonymi w trakcie sesji będą między innymi:

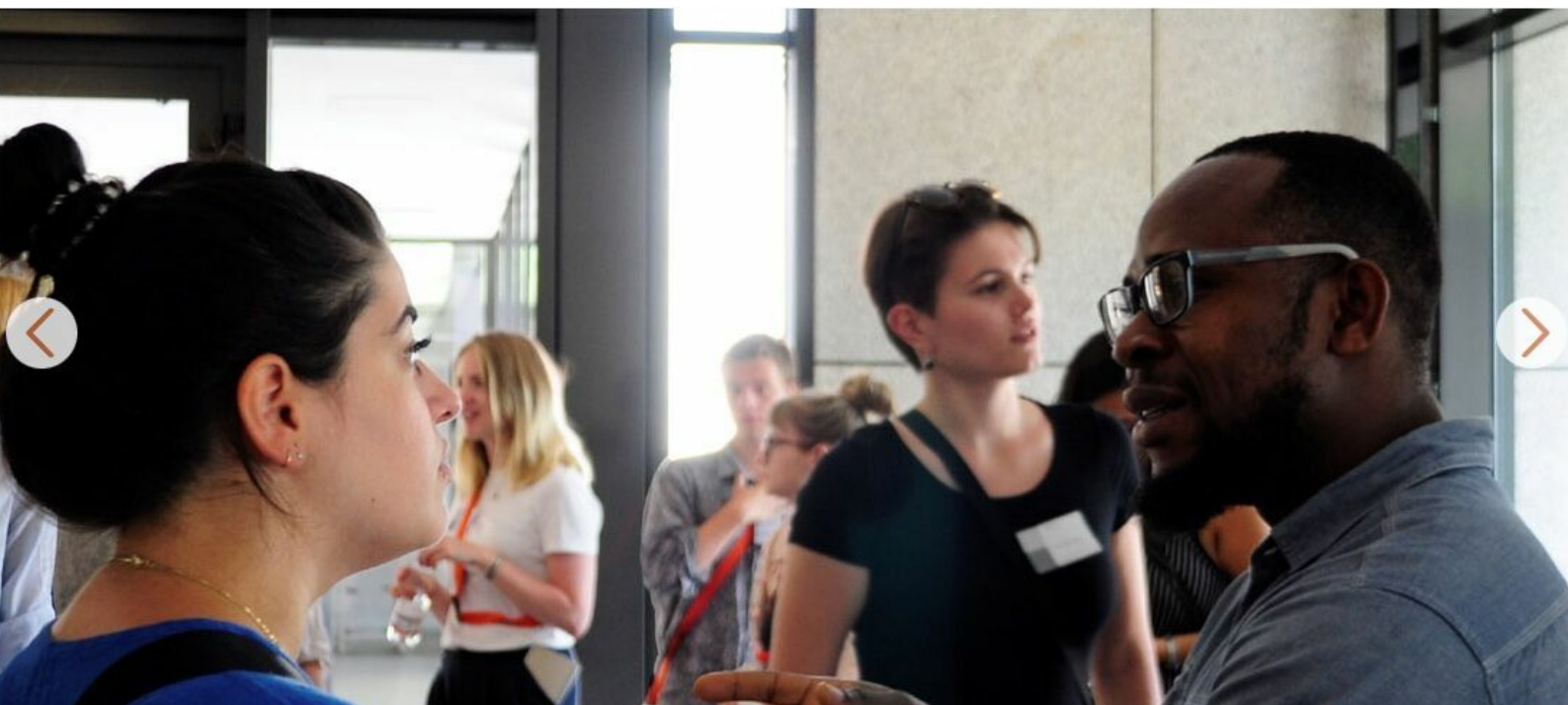
- Odpowiedzialność indywidualna i przestrzeń do działania
- Motywy i dynamika sprawstwa

- Odbiór i postrzeganie relacji sprawców
- Obrazy okrucieństwa i punkt widzenia sprawcy
- (Przejęciowa) sprawiedliwość

Język roboczy Międzynarodowej Szkoły Letniej Bergen-Belsen to język angielski.

Uczestnicy powinni posiadać umiejętności językowe umożliwiające im rozumienie tekstów czytanych w ramach przygotowań do sesji, obecność na spotkaniach oraz aktywne uczestnictwo w dyskusjach. Obowiązywać będzie czas

aktywne uczestnictwo w dyskusjach. Obowiązywać będzie czas środkowoeuropejski letni CEST (UTC +2). Dołożymy wszelkich starań, aby dostosować godziny sesji do różnych stref czasowych, niezbędna będzie jednak pewna doza elastyczności.

Spotkania w ramach programu odbywać się będą za pośrednictwem platformy Zoom. Ponadto na potrzeby przydzielania niewielkich zadań domowych oraz prowadzenia warsztatów będziemy korzystać z komunikatora internetowego oraz narzędzi do zarządzania projektami. Niezbędne jest posiadanie dostępu do Internetu oraz odpowiedniego sprzętu (co najmniej Windows 7/Mac OS X 10.10). Dodatkowo zachęcamy do korzystania z urządzeń mobilnych.

Zgłoszenia do Szkoły Letniej przyjmujemy w formie nagrań video (maks. 90 sekund). Prosimy kandydatów o opowiedzenie paru słów o sobie, przedstawienie oczekiwań względem zagadnień poruszanych w ramach programu oraz wkładu, jaki mogą wnieść do spotkań. Prezentacja osoby zgłaszającej się może odbyć się w dowolnej kreatywnej formie, obowiązkowo w języku angielskim.

Zgłoszenia można wysyłać za pośrednictwem niniejszego formularza. Zapisy zamykamy 15 maja 2022.

Więcej informacji udostępniamy **na stronie internetowej.**

MEMORIA

PAMIEĆ • HISTORIA • EDUKACJA

memoria.auschwitz.org

WYDAWCA

Państwowe Muzeum Auschwitz-Birkenau

REDAKTOR NACZELNY

Paweł Sawicki

SEKRETARZ REDAKCJI

Agnieszka Juskowiak-Sawicka

REDAKCJA

Bartosz Bartyzel
Imogen Dalziel
Marek Lach
Łukasz Lipiński

KONTAKT

memoria@auschwitz.org

POWERED BY JOOMAG